

Ode aan het leven

De volkeren woelen, gaan woedend tekeer,
Zij slachten verwachting,
In diepe verachting
Van leven gegeven, van Schepper en Heer.
Maar God heeft Zijn Koning gesteld op Zijn Troon,
Zal over hen lachen,
Verschrikt hen in gramschap.
Zegt: 'Ik heb verwekt Mijn Gezalfde, Mijn Zoon!'

Wiens dagen geteld zijn, hij is het die weet
Dat aan 's Heren zegen
Is alles gelegen,
Dat God heeft gezworen de plechtige eed
Van 't eeuwige leven, dat Jezus verrees.
Zijn dagen: zij tellen!
Zijn dagen voorspellen:
De Here komt spoedig; wees daarom gereed!

Hoor: klanken van laster; ruik: stank van de dood,
Waar onschuld beschoten,
Het recht wordt gebogen,
Zijn oorden waar satan, de duisternis woont.
Zie: Jezus, het Licht, heeft genade betoond,
Deed lammen weer lopen;
Weer horen de doven
Hoe stommen verheffen hun stem: 'God is groot!'

Geloof toch de levende God op Zijn Woord.
Nee, niets zal Hem smoren
En niets Hem verstoren:
Zijn Woord van verlossing gaat razende voort!
Gaait ooit iets van wat Hij beloofd heeft teloor?
Wat ben je neerslachtig,
Wat klopt je hart jachtig?
Op God moet je hopen, dus loof Hem, in koor!

Kom, alles wat adem heeft, loof nu de Heer!
De gever van leven,
Hij heeft Zich gegeven,
De Koning voor eeuwig. Aanbid Hem, kniel neer!
Geef Hem, die het toekomt, de glorie en eer!
De dood is verslonden!
Maar hebben de wonden
Van Jezus de mensheid de liefde geleerd?

